

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 238.

Ellevte Session.

69de Møde.

Onsdagen den 21de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Winther: Jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord angaaende det Forslag, som jeg tilligemed et andet Medlem af Udvalget (Høgsbro) har stillet om at henvise Skolelærer Henrikssens Andragende om en anden Beregning af hans Pension til Ministeriet. Jeg haaber, at hverken Thinget eller Ministeriet vilde stødes over et mindre heldigt Udtryk i hans Andragende; det er en meget gammel Mand, der maastee har mange Særheder, og man skal derfor ikke lægge videre Mærke dertil. Hvad derimod selve Sagen angaaer, da mener jeg, at den Omstændighed, at han i 1848 til Krigs-skatteberegning har angivet sine Embedsindtægter lavere, end han nu har opgivet dem til Pensionsberegning, kan man ikke stude forunderlig, naar man betænker, hvilken Forskjel i Conjunctionerne og Naturaliernes Priis der har fundet Sted fra 1848 og indtil nu. Man kan efter min Mening ikke antage, at der skjuler sig nogen forsættelig Forvanskning af de virkelige Forhold i de Ansættelser, som have fundet Sted til forskellige Tider, og under disse Omstændigheder troer jeg, at han kan have et vel grundet Krav paa at faae Sagen afgjort ved Ministeriets Foranstaltning, hvis Thinget vil give sin Tilstemning til at henvise Andragendet til Ministeriet. Paa den anden Side vil Enhver indrømme, at det var noget haardt, om Andrageren skulde, saaledes som den ærede

Ordfører for Fleertallet yttrede, henvises til Domstolene; thi dersom han ikke har begaaet noget Urigtigt i sine to forskjellige Angivelser, troer jeg ikke, at der foreligger skjellig Grund til at lade ham søge denne ofte dyre Udvei, for at faae den Pension, der efter almindelige Regler kan tilkomme ham.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Hvad Andragendet under Nr. 1 angaaer, skulde det være mig kjær, om det maatte blive henviist til Ministeriet med Thingets anbefaling, idet jeg da er overbevist om, at man i sin Tid ikke vil undlade at opfylde det Løfte, som en saadan Henviisning med anbefaling til Ministeriet vil indeholde. Jeg vilde ansæe det for ønskeligt, om den ansøgte Understøttelse kunde forundes Bedkommende. — Ved Andragendet under Nr. 2 er det mig ikke klart, til hvilket Ministerium det skal henvises; det maatte vel nærmest være til Indenrigsministeren (Ordføreren: Kongerigets Finantsminister) som en Pensions- eller Understøttelses sag. Det kunde jo imidlertid tænkes, at man med Hensyn til Mandens litteraire Virksomhed kunde mene, at det skulde henvises til Cultusministeriet; men efter den ærede Ordførers Motivering maa jeg dog antage, at det maa være til Undervisningsministeriet. (Ordføreren: Ja!). — Andragendet under Nr. 3 skal jeg ikke indlade mig paa. — Hvad Andragendet under Nr. 4 angaaer, da fremgik det ikke af den ærede Ordførers Udtænkning, at det allerede har været behandlet i Indenrigsministeriet, og at der er afgivet en Resolution med Hensyn til det. — Angaaende Indstillingen